

skal være finansministeren vel undt. Men jeg må bare sige til finansministeren, at den holdning, jeg her giver til kende, den bekymring, som jeg giver udtryk for, jo deles af en lang række fremtrædende økonomer. En lang række økonomer, der siger, at regeringen har alvorlige vanskeligheder.

For det, der jo er tilfældet, når vi skærer igennem al finansministerens tågesnak – for det er jo det, der er tale om – og det, der står tilbage, er, at regeringen opererer med et råderum, hvor man har brugt pengene, før man ved, om man har dem. Den måde, hvorpå man skal få pengene i kassen, som man altså allerede har brugt, er ved at skaffe flere i arbejde, 85.000 flere.

Indtil nu har finansministeren præsteret, at vi i de to seneste kvartaler har oplevet 33.000 ikke flere, men færre i beskæftigelse. Det må finansministeren forholde sig til. Er det tilfredsstillende for finansministeren, og hvad vil han gøre for at få løst op for den her situation?

Formanden:

Fru Lotte Bundsgaard som medspørger.

Lotte Bundsgaard (S):

Først vil jeg gerne bede finansministeren om at bekræfte, at der er en sammenhæng imellem beskæftigelsen i Danmark, og om vi kan afbetale på vores gæld.

Derefter vil jeg gerne høre finansministeren om, hvad regeringen har tænkt sig at gøre for at få beskæftigelsen til at stige.

Og til sidst vil jeg godt sige, at det godt kan være, finansministeren ikke mener, der er noget nyt under solen, som finansministeren sagde lige før, men det er der faktisk i Danmark, for ledigheden er begyndt at stige. Det oplever man i detailhandelen, det oplever man i byggeriet, og det oplever man i de ganske almindelige danske hjem. Enten fordi man selv bliver ledig, eller fordi man frygter for, at man selv bliver ledig.

Det er derfor, vi bliver ved med at bede regeringen om at komme med et klart svar på, hvad regeringen vil gøre for at få ledigheden til at falde og beskæftigelsen til at stige. Det bekymrer os faktisk.

Og det, der måske bekymrer os endnu mere, er, at det virker, som om regeringen er forholdsvis ligeglad med, om arbejdsløsheden stiger eller ej. Så der er ingen grund til, at finansministeren bliver fornærmet over vores spørgsmål. Vi gør det, fordi vi prøver at leve op til det ansvar,

vi mener vi har som medlemmer af det her Folketing.

Kl. 13.15

Formanden:

Hr. Jens Peter Vernersen for et sidste spørgsmål som medspørger.

Jens Peter Vernersen (S):

Det kan da ikke være rigtigt, at finansministeren tager så let på det, som det lyder her. Jeg har oplysninger på de enkelte amter. I København og på Frederiksberg har man en stigning i ledigheden fra februar 2002 til 2003 på 20 pct., fra 17.000 til 20.000. I Frederiksborg Amt har man en stigning i ledigheden fra 7.000 til over 9.000, altså 29,8 pct.

Det må da være noget, der påvirker finansministeren, hvis ellers finansministeren forholder sig til andet end det, som ministeren selv sagde: modelberegninger. For det er jo rigtigt, at man kan lave alle mulige modelberegninger. De er sådan set kun afhængige af, hvad man putter ind i modellen. Det, folk er mere optaget af, er altså, hvordan det ser ud ude i den virkelige verden. Der ser det jo slemt ud, i og med man har en stigning i arbejdsløsheden i den størrelsesorden, som vi ser her.

Så troede jeg i øvrigt, at det for finansministeren var dokumenteret, at man ikke nedbragte den offentlige gæld. Jeg troede rent faktisk, at finansministeren havde forstået, at det var dokumenteret af den radikale finansordfører, hr. Morten Helveg Petersen.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Sagt til hr. Wammen: Der er jo ikke tale om at skælde ud. Jeg konstaterer, at det endnu ikke er muligt for hr. Wammen at forstå, hvad det er, den tidligere regering lagde frem i januar 2001, altså hvad råderum betyder. Det er det ikke, når hr. Wammen siger, at vi allerede har brugt pengene.

Der er jo tale om at bruge pengene i 2004 til skattelettelse. Hr. Wammen vil se, når vi lægger vores finanslovsforslag frem, at så er der pæne overskud på de offentlige finanser. Der er jo ikke tale om, at man har brugt skattelettelsen i 2005, 2006, 2007, 2008, 2009 og 2010. Det er de enkelte år, hvor man finansierer skattelettelsen, og der er nogle forudsætninger for at have nogle passende overskud. Det er overskuddene, man styrer efter.